

ВОЗНЕСІННЯ ГОСПОДНЄ

Гори Святої незабутня ти вершина,
Євангельський завітний Єлеон.
В останню путь Божественного Сина
Від нас ти проводжала на Сіон...

Слухняні до Господнього призивання,
Одинадцять апостолів Христа,
Пішли за Ним шляхом випробування,
Від озера до смутного хреста...

Як хвилі світлі рідного їм моря,
Звучала річ Його там,на човні.
І ділячи глибіню людського горя,
Манила до любові в тишині...

Пройшло три роки з поклику нагоди,
Але ніколи не забути їм,
Той запах Галілейської природи,
Рибальські неводи і рідний дім...

В останній раз Він їх привів на гору,
Підвів Свій Величавий,Ніжний зір.
На сині і безхмарні ті простори,
На красу дальню самарійських гір...

Христос сказав: –«Мій шлях земний скінчився,
Отця Небес Я волю завершив.
В ділах Своїх нічим не провинився
І всьому друзі вас також Я вчив.

Тепер Моє велике це вчення,
Я залишаю вам на покоління.
Воно є хлібом і дає життя
І тим,хто гине—світло до спасіння.

На труд святий Я вас благословляю,
Несіть ви проповідь між селами й містами.
Віднині вас одних не залишаю,
До кінця віку буду і є вами...».

І змовкла річ з прощальними словами,
Погляд любов'ю у Христа сіяв.
Руки до Неба над учениками,
В благословінні вічним Він підняв.

Вознесіння Господнє - Джерело

Написав Автор –Микола Храпові; переклад Ангеліни Ющук
Понеділок, 11 травня 2026, 18:16

Благословлявши, тихо підіймався,
На Єлеоні їх Коханий Друг.
Ще довго слід глибокий відбивався,
Від ран піднятих і пробитих Рук.

Про цю гору не раз я пригадаю,
Що служить, як завіт для християн.
Доки по всій землі від краю і до краю,
Невір'я не розвіється туман...Амінь

Автор –Микола Храпові;
Переклад Ангеліни Ющук